

Opgang, 21 september 2025

Teksten

1 – Joseph Kosma (1905-1969): "Les feuilles mortes" (Yves Montand)

"Les feuilles mortes" is een populair en door veel artiesten gezongen Frans chanson. Het nummer is beter bekend als "Autumn leaves", en is een van de eerste jazzstandards die nieuwe jazzmuzikanten leren spelen. De tekst is in 1945 geschreven door de dichter Jacques Prévert, met muziek van Joseph Kosma. In 1946 introduceerde de Franse zanger en acteur Yves Montand het lied in zijn film "Les portes de la nuit". In 1949 maakte de Amerikaanse songwriter Johnny Mercer een Engelse vertaling, genaamd "Autumn leaves".

Oh, je voudrais tant que tu te souviennes
des jours heureux où nous étions amis,
en ce temps-là la vie était plus belle,
et le soleil plus brûlant qu'aujourd'hui.

Les feuilles mortes se ramassent à la pelle,
tu vois, je n'ai pas oublié.
Les feuilles mortes se ramassent à la pelle,
les souvenirs et les regrets aussi.

Et le vent du Nord les emporte
dans la nuit froide de l'oubli.
Tu vois, je n'ai pas oublié
la chanson que tu me chantais.

C'est une chanson qui nous ressemble.
Toi tu m'aimais, et je t'aimais,
nous vivions tous les deux ensemble,
toi qui m'aimais, moi qui t'aimais.

Mais la vie sépare ceux qui s'aiment
tout doucement, sans faire de bruit.
Et la mer efface sur le sable
les pas des amants désunis.

Oh, ik wilde zo graag dat je je de gelukkige dagen
herinnerde toen we nog vrienden waren, toen was
het leven mooier, en de zon heter dan nu.

Dode bladeren worden verzameld met een schop,
zie je, ik ben het niet vergeten.
Dode bladeren worden verzameld met een schop,
herinneringen en spijt ook.

En de noordenwind voert ze mee
zonder de koude nacht van het vergeten. Zie je, ik
ben het lied dat je voor me zong niet vergeten.

Het is een lied dat ons vertegenwoordigt.
Jij hield van mij, en ik hield van jou,
we leefden samen,
jij die van mij hield, ik die van jou hield.

Maar het leven scheidt hen die van elkaar houden,
stilletjes, zonder geluid te maken. En de zee wist uit
het zand de voetafdrukken van de gescheiden
geliefden.

2 – Vernon Duke (1903-1969) / Chesney (Chet) Henry Baker jr. (1929-1988): "Autumn in New York" (Chet Baker)

"Autumn in New York" is een jazzstandard, in 1934 geschreven door Vernon Duke voor de Broadway musical "Thumbs up!", en is sindsdien door talloze musici vertolkt. Chet Baker maakte zijn eigen versie van dit lied, hier alleen instrumentaal op trompet vertolkt. Daarna volgt de versie van Ella Fitzgerald en Louis Armstrong.

Vervolg op pagina 2

3 – Vernon Duke (1903-1969) / Ella Fitzgerald (1917-1996) / Louis Armstrong (1901-1971): "Autumn in New York (Fitzgerald, Armstrong)"

Autumn in New York, why does it seem so inviting.
Autumn in New York, it spells the thrill of first-knighting.

Herfst in New York, waarom lijkt het zo uitnodigend?
Herfst in New York, het betekent de spanning van de eerste ridderslag.

Glittering crowds and shimmering clouds in canyons of steel,
they're making me feel I'm home.

Glinsterende menigten en glinsterende wolken in stalen ravijnen,
ze geven me het gevoel dat ik thuis ben.

It's autumn in New York, that brings the promise of new love.
Autumn in New York is often mingled with pain.

Het is herfst in New York, wat de belofte van nieuwe liefde met zich meebrengt.
De herfst in New York gaat vaak gepaard met pijn.

Dreamers with empty hands, they sigh for exotic lands.
It's autumn in New York, it's good to live it again.

Dromers met lege handen smachten naar exotische landen.
Het is herfst in New York, het is goed om het weer te beleven.

Autumn in New York, the gleaming rooftops at sundown.
Oh, Autumn in New York, it lifts you up when you run down.

Herfst in New York, de glinsterende daken bij zonsondergang.
Oh, herfst in New York, het tilt je op als je naar beneden rent.

Yes, jaded roués and gay divorcees who lunch at the Ritz will tell you that it's divine.

Ja, verwende vrouwen en gescheiden homoseksuelen, die bij de Ritz lunchen, zullen je vertellen dat het goddelijk is.

This autumn in New York transforms the slums into Mayfair.
Autumn in New York, you'll need no castles in Spain.

Deze herfst verandert de sloppenwijken in New York in Mayfair.
Herfst in New York, je hebt geen kastelen in Spanje nodig.

Lovers that bless the dark on benches in Central Park.
It's autumn in New York, it's good to live it again.

Geliefden die de duisternis zegenen op bankjes in Central Park.
Het is herfst in New York, het is goed om het weer te beleven.

4 – Astor Piazzolla (1921-1992): "Ortoño porteño" (Herfst), uit: "Las cuatro estaciones porteñas" (De vier jaargetijden van Buenos Aires) (Het Kamerorkest Brugge)

In navolging van "De vier jaargetijden" van Antonio Vivaldi beschreef Piazzolla de vier seizoenen in Buenos Aires (1965 – 1970), waarin de tango centraal staat. Dit inmiddels wereldberoemde stuk wordt uitgevoerd in de meest verschillende ensembles: strijkkwartet, strijkorkest, cello-octet, pianotrio, piano-viool en accordeon of bandoneon.

Het bestaat net als bij Vivaldi uit vier delen: lente, zomer, herfst en winter. Als gegeven nam de Piazzolla een inwoner van Buenos Aires, een havenarbeider, die het buitenleven in de stad (jaren '60) in al zijn facetten meemaakt.

Vervolg op pagina 3

5 – Eva Marie Cassidy (1963-1996): "Falling leaves" (Eva Cassidy)

The falling leaves drift by my window.

The falling leaves of red and gold.

I see your lips, the summer kisses,
the sunburned hands I used to hold.

Since you went away the days grow long,
and soon I'll hear old winter song.

But I miss you most of all my darling
when autumn leaves start to fall.

De vallende bladeren glijden langs mijn raam.

De vallende bladeren in rood en goud.

Ik zie je lippen, de zomerzoeenen, de door de
zonverbrande handen die ik vasthield.

Sinds je weg bent, worden de dagen langer, en
straks hoor ik het oude winterlied.

Maar ik mis je het meest, mijn liefste, wanneer de
herfstbladeren beginnen te vallen.